

Diana Novakovičová, *Komparativní analýza českého a francouzského správního soudnictví a rozbor příslušné francouzské právní terminologie s glosářem. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, 2021, 49 s.*

posudek oponenta

Diana Novakovičová se ve své bakalářské práci zaměřila na oblast českého a francouzského správního soudnictví s cílem jejich deskripce a následné komparace, doplněné rozбором vybrané základní terminologie a českých ekvivalentů klíčových pojmů francouzského systému.

Tomuto cíli odpovídá použitá deskriptivní, analytická a komparativní metoda a zvolený postup, při němž je nejprve samostatně charakterizováno správní soudnictví české (kap. 1), poté správní soudnictví francouzské (kap. 2), pak jsou oba systémy porovnány (kap. 3) a nakonec je analyzována příslušná terminologie (kap. 4). Kromě závěrů vyplývajících z porovnání obou soustav ve smyslu jejich podobností a odlišností je výsledkem práce také francouzsko-český glosář o 35 položkách obsahující jednak 18 termínů rozebraných v kapitole 4, jednak i další termíny v práci použité.

Jsem toho názoru, že se autorka se zhostila zpracování zvoleného tématu s úspěchem. Z mého pohledu laika jsou kapitoly věnované příslušným právním úpravám a jejich komparaci zpracovány přehledně a srozumitelně, autorka se opírá o relevantní zdroje, které řádně cituje, obě právní úpravy jsou pak porovnány stručně a výstižně. I kapitola zaměřená na příslušnou terminologii se vyznačuje přehledností a srozumitelností, argumentace týkající se ekvivalence francouzských a českých pojmů je převážně přesvědčivá.

Dílní nedostatky vidím pouze v jazykové rovině, v českém textu (jinak psaném docela kultivovaně) jsou to občasné gramatické chyby v interpunkci a pár neopravených překlepů ve francouzských citacích, francouzské resumé (které je kromě toho spíš popisem struktury práce než jejím funkčním shrnutím) je psáno nepatřičně v minulém čase. Položky seznamu použitých zdrojů by měly být řazeny abecedně podle jména autora, zákony by pak možná mohly být seřazeny chronologicky. V seznamu zdrojů ani v celém textu práce autorka nepoužívá při uvádění názvů knižních prací obvyklou kurzívu.

Kvalita práce však těmito lehkými formálními pochybeními zásadně poznamenána není, a odhlédneme-li od nich, převládá pozitivní dojem ze solidně zvládnutého zadání. Práce Diany Novakovičové po metodologické, obsahové a až na zmíněné drobné výhrady i po formální stránce splňuje požadavky kladené na kvalifikační práce. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.